

[Veistrup.]

taget med stort Flertal i det høje Landsting. Man vilde have forsvoret det for faa Aar siden, men det er kun en Bekræftelse af det gamle Ord: Tiden rider hastigt. Det er maaske derfor, den er løbet fra saa mange, ogsaa i dette Forhold; de har ikke rigtig kunnet følge med, det gælder ikke mindst Partiet Venstre. Dette Partis Stilling karakteriseres bedst derigennem, at man nægter sin Medvirken ved Gennemførelsen af en ny Forfatning, som bygger helt og fuldt paa Frihed og Folkestyre.

Naar man, som jeg i hvert Fald, er blevet gammel og graa i det politiske Arbejdes Tjeneste og erindrer det historiske Venstres Begejstring for Junigrundlovens Principper: Parlamentarismens og den almindelige Valgrets Herredømme i Landets Forfatning, vilde man have forsvoret, at et Parti med en saadan Fortid, der med Rette eller Urette altid har betegnet sig selv som hørende til inden for Demokratiets Rækker, selv om man lever i Ly af Principper eller Særbestemmelser i en tidligere Forfatning, kunde komme ind paa, at den Tankegang, at Valgdagens Resultat skal være afgørende for Landets Lovgivning, er en Vederstyggelighed. Fra Venstres Side møder man imidlertid frem med et Forslag, der indeholder en Mængde Særbestemmelser og Mindretalsprivilegier, der kun har eet eneste Formaal, nemlig at det, som Regeringen og Flertallet ønsker ophøjet til Lov, kan udsættes eller hindres. Kan man tænke sig en mere klart udtalt Mistillid til den almindelige Valgret end alle disse Mindretalsbestemmelser, der vil være i Stand til at sætte Flertallet og Landets parlamentariske Regering Stolen for Døren? Det er saadan en Slags Mindretalsoverklasse, man ønsker etableret, man kan ikke tænke sig at gaa ind paa lige Fod med andre. Under Valgkampen har jeg udtalt, at mit Parti ønsker ingen Mindretalsbeskyttelse, vi ønsker at bevare det frie Ord og den frie Presse, derigennem anser vi Beskyttelsen for at være tilstrækkeligt varetaget. Men efter Landstingsvalget synes Venstres Stilling endnu mere uforstaaelig. Saa meget har Venstre sikkert regnet ud, at dersom man ikke faar tilstrækkelig mange Stemmer frem ved Folkeafstemningen, sidder Regeringen med et sikkert Flertal i Landstinget, i alt Fald i den næste 8-aarige Valgperiode.

Det her foreliggende Forslag skal jeg paa ny anbefale til Vedtagelse. Det centrale i Forslaget er, at det bygger paa een Vælgerklasse, og at det giver alle hæderlige

Borgere Andel i Landets Styre. Samtidig sikrer det den enkelte Borger mod uretmæssig Behandling, baade for Person og Ejendom. Dette Forslags Gennemførelse vil betyde et i dybeste Betydning solidt folkeligt og frisindet Grundlag for Slægtens politiske Arbejde; derfor tvivler jeg heller ikke et Øjeblik om, at den Folkeafstemning, som skal foregaa den 23. Maj, vil vise en saadan Tilslutning til Forslaget, at det lønlige Haab, Venstre knytter til Borgerstrejken, som skulde bestaa deri, at man blev hjemme og lod være at deltage i Afstemningen, vil blive gjort til Skamme, og at der vil møde saa mange frem, at Landets nye Forfatning vil være sikret. Jeg vil for Resten tro, at det er enestaaende i et Lands Historie, at et stort Parti, naar Befolkningen kaldes til Afgørelse af Landets Forfatning, tager den Stilling at anbefale sine Meningsfæller at blive hjemme og undlade at deltage i den saglige Afgørelse; i hvert Fald har jeg aldrig hørt noget lignende før. Allerede ved tidligere Lejlighed har jeg gjort opmærksom paa, at det altid har været saadan, at naar man gik til Valg, havde man gjort sin Borgerpligt, naar man havde været henne at stemme; her indfører man en helt ny Ordning, idet man siger, at man godt kan blive hjemme, man kan lægge sig i Sengen eller paa Sofaen, hvor man vil, og har desuagtet gjort sin Borgerpligt, skønt man lader være med at stemme.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde, at nu stod kun tilbage Vælgernes Afgørelse, og han nærede for sit eget Vedkommende nogen Ængstelse for — han syntes ogsaa at give Udtryk for, at vi maatte nære Ængstelse for —, at det ikke ved denne Folkeafstemning vilde gaa, som det skulde. I den Henseende vil jeg gerne berolige det ærede Medlem. Efter vor Opfattelse er dette Forslag af en saadan Beskaffenhed, at der nok skal møde saa mange frem ved Folkeafstemningen, at det inden saa længe vil være Lands Lov her i Danmark.

Det ærede Medlem mente ikke, det var let at føre en Agitation for Forslaget, og gjorde i den Henseende opmærksom paa, at man som Agitation brugte det saakaldte „røde“ Landsting. Ja, jeg ved ikke, hvad Kulør det ærede Medlem eller hans Parti har, men jeg har saamænd ikke noget imod at blive henregnet til de røde; rødt er i hvert Fald Blodets Farve, det kan godt være, det ærede Medlem og andre mener, at det ikke er nogen god Farve, men det bryder jeg mig ikke saa meget om.